

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010663
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8721010663.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.04.2023, v trestnej veci obžalovaného H. F. pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 09.11.2022, sp. zn. 5T/48/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný H. F., nar. XX.XX.XXXX F. - X. X., trvale
bytom Q., P. č XXX/XX, okr. F.,

je vinný, že

- ako konateľ obchodnej spoločnosti T. s.r.o., so sídlom X. XXX, XXX XX X., IČO: 44303335 a ako osoba zodpovedná za riadne plnenie daňových povinností obchodnej spoločnosti T. s.r.o., vedomý si svojej povinnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty a túto neuhradiť do štátneho rozpočtu, v daňových priznaniach obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podaných v období od 27.02.2012 do 26.11.2012 príslušnému správcovi dane - Daňovému úradu Prešov, pobočka Poprad neoprávnene a teda v rozpore s § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uplatnil odpočítanie z pridanej hodnoty z faktúr vystavených dodávateľom obchodnou spoločnosťou F. s.r.o., O. 7, XXX XX, W., IČO: XXXXXXXX, za dodané stavebné práce, ktoré však dodávateľ obchodná spoločnosť F. s.r.o. reálne nedodala a teda v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 27.02.2012 za zdaňovacie obdobie január 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2.660,29 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012001 zo dňa 08.02.2012 na sumu 25.712,44 Eur a DPH vo výške 5.142,49 Eur, č. 012012002 zo dňa 14.02.2012 na sumu 475.887,71 Eur a DPH vo výške 95.177,54 Eur a č. 012012003 zo dňa 14.02.2012 na sumu 232.501,50 Eur a DPH vo výške 46.500,30 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2012 vo výške 146.820,33 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 26.03.2012 za zdaňovacie obdobie február 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 971,70 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012007 zo dňa 12.03.2012 na sumu 183.867,20 Eur a DPH vo výške 36.773,44 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2012 vo výške 36.773,44 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.04.2012 za zdaňovacie obdobie marec 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.897,17 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č.

012012008 zo dňa 31.03.2012 na sumu 587.954,57 Eur a DPH vo výške 117.590,91 Eur, č. 012012009 zo dňa 31.03.2012 na sumu 14.347,20 Eur a DPH vo výške 2.869,44 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2012 vo výške 120.460,35 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.05.2012 za zdaňovacie obdobie apríl 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.987,78 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012012 zo dňa 25.04.2012 na sumu 6.493,00 Eur a DPH vo výške 1.298,60 Eur, č. 012012013 zo dňa 30.04.2012 na sumu 99.390,80 Eur a DPH vo výške 19.878,16 Eur, č. 012012014 zo dňa 30.04.2012 na sumu 9.396,00 Eur a DPH vo výške 1.879,20 Eur, č. 012012015 zo dňa 30.04.2012 na sumu 382.887,00 Eur a DPH vo výške 76.577,40 Eur, č. 012012016 zo dňa 30.04.2012 na sumu 1.989,00 Eur a DPH vo výške 397,80 Eur, č. 012012018 zo dňa 30.04.2012 na sumu 5.256,00 Eur a DPH vo výške 1.051,20 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2012 vo výške 101.082,36 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.06.2012 za zdaňovacie obdobie máj 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 448,20 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012019 zo dňa 31.05.2012 na sumu 9.240,00 Eur a DPH vo výške 1.848,00 Eur, č. 012012020 zo dňa 31.05.2012 na sumu 10.395,00 Eur a DPH vo výške 2.079,00 Eur, č. 012012021 zo dňa 31.05.2012 na sumu 263.368,00 Eur a DPH vo výške 52.673,60 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2012 vo výške 56.600,60 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.07.2012 za zdaňovacie obdobie jún 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.307,17 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012037 zo dňa 30.06.2012 na sumu 4.122,50 Eur a DPH vo výške 824,50 Eur, č. 012012036 zo dňa 30.06.2012 na sumu 8.450,64 Eur a DPH vo výške 1.690,13 Eur, č. 012012035 zo dňa 30.06.2012 na sumu 11.358,00 Eur a DPH vo výške 2.271,60 Eur, č. 012012034 zo dňa 30.06.2012 na sumu 2.134,00 Eur a DPH vo výške 426,80 Eur, č. 012012033 zo dňa 30.06.2012 vo výške neoprávnene fakturovanej sumy 378.419,15 Eur s DPH vo výške 75.683,83 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2012 vo výške 80.896,86 Eur a v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 26.11.2012 za zdaňovacie obdobie október 2012 si uplatnil nadmerný odpočet vo výške 342,14 Eur za súčasného neoprávneného odpočítania dane z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012056 zo dňa 23.10.2012 vo výške neoprávnene fakturovanej sumy 340.362,90 Eur s DPH vo výške 68.072,58 Eur, č. 012012057 zo dňa 23.10.2012 na sumu 2.831,00 € a DPH vo výške 566,20 €, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2012 vo výške 68.638,78 Eur, čím takto za zdaňovacie obdobia január 2012, február 2012, marec 2012, apríl 2012, máj 2012, jún 2012 a október 2012 neoprávnene ponížil daňovú povinnosť obchodnej spoločnosti T. s.r.o. na dani z pridanej hodnoty za vyššie uvedené zdaňovacie obdobia k dani z pridanej hodnoty, spolu vo výške 611.272,72 Eur a v tejto výške aj skrátil daň z pridanej hodnoty, ktorá tým nebola odvedená do štátneho rozpočtu Slovenskej republiky,

t e d a

vo veľkom rozsahu skrátil daň,

č í m s p á c h a l

zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného od 01.10.2012.

Z a t o m u s ú d u k l a d á:

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, v spojení s § 39 ods. 1 Tr. zákona, trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 5 Tr. zákona účinného od 01.10.2012, trest zákazu činnosti výkonu štatutárneho orgánu právnickej osoby na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 09.11.2022, sp. zn. 5T/48/2021 bol obžalovaný H. F. uznaný za vinného zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného do 30.09.2012, na tom skutkovom základe, že

- ako konateľ obchodnej spoločnosti T. s.r.o., so sídlom X. XXX, XXX XX X., IČO: XXXXXXXX a ako osoba zodpovedná za riadne plnenie daňových povinností obchodnej spoločnosti T. s.r.o., vedomý si svojej povinnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty a túto neuhradiť do štátneho rozpočtu, v daňových priznaniach obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podaných v období od 27.02.2012 do 26.11.2012 príslušnému správcovi dane - Daňovému úradu Prešov, pobočka Poprad neoprávnene a teda v rozpore s § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uplatnil odpočítanie z pridanej hodnoty z faktúr vystavených dodávateľom obchodnou spoločnosťou F. s.r.o., O. 7, XXX XX, W., IČO: XXXXXXXX, za dodané stavebné práce, ktoré však dodávateľ obchodná spoločnosť F. s.r.o. reálne nedodala a teda v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 27.02.2012 za zdaňovacie obdobie január 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 2.660,29 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012001 zo dňa 08.02.2012 na sumu 25.712,44 Eur a DPH vo výške 5.142,49 Eur, č. 012012002 zo dňa 14.02.2012 na sumu 475.887,71 Eur a DPH vo výške 95.177,54 Eur a č. 012012003 zo dňa 14.02.2012 na sumu 232.501,50 Eur a DPH vo výške 46.500,30 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2012 vo výške 146.820,33 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 26.03.2012 za zdaňovacie obdobie február 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 971,70 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012007 zo dňa 12.03.2012 na sumu 183.867,20 Eur a DPH vo výške 36.773,44 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2012 vo výške 36.773,44 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.04.2012 za zdaňovacie obdobie marec 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.897,17 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012008 zo dňa 31.03.2012 na sumu 587.954,57 Eur a DPH vo výške 117.590,91 Eur, č. 012012009 zo dňa 31.03.2012 na sumu 14.347,20 Eur a DPH vo výške 2.869,44 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2012 vo výške 120.460,35 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.05.2012 za zdaňovacie obdobie apríl 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.987,78 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012012 zo dňa 25.04.2012 na sumu 6.493,00 Eur a DPH vo výške 1.298,60 Eur, č. 012012013 zo dňa 30.04.2012 na sumu 99.390,80 Eur a DPH vo výške 19.878,16 Eur, č. 012012014 zo dňa 30.04.2012 na sumu 9.396,00 Eur a DPH vo výške 1.879,20 Eur, č. 012012015 zo dňa 30.04.2012 na sumu 382.887,00 Eur a DPH vo výške 76.577,40 Eur, č. 012012016 zo dňa 30.04.2012 na sumu 1.989,00 Eur a DPH vo výške 397,80 Eur, č. 012012018 zo dňa 30.04.2012 na sumu 5.256,00 Eur a DPH vo výške 1.051,20 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2012 vo výške 101.082,36 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.06.2012 za zdaňovacie obdobie máj 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 448,20 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012019 zo dňa 31.05.2012 na sumu 9.240,00 Eur a DPH vo výške 1.848,00 Eur, č. 012012020 zo dňa 31.05.2012 na sumu 10.395,00 Eur a DPH vo výške 2.079,00 Eur, č. 012012021 zo dňa 31.05.2012 na sumu 263.368,00 Eur a DPH vo výške 52.673,60 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2012 vo výške 56.600,60 Eur, v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 25.07.2012 za zdaňovacie obdobie jún 2012 uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.307,17 Eur a zároveň neoprávnene odpočítal daň z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012037 zo dňa 30.06.2012 na sumu 4.122,50

Eur a DPH vo výške 824,50 Eur, č. 012012036 zo dňa 30.06.2012 na sumu 8.450,64 Eur a DPH vo výške 1.690,13 Eur, č. 012012035 zo dňa 30.06.2012 na sumu 11.358,00 Eur a DPH vo výške 2.271,60 Eur, č. 012012034 zo dňa 30.06.2012 na sumu 2.134,00 Eur a DPH vo výške 426,80 Eur, č. 012012033 zo dňa 30.06.2012 vo výške neoprávnene fakturovanej sumy 378.419,15 Eur s DPH vo výške 75.683,83 Eur, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2012 vo výške 80.896,86 Eur a v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 26.11.2012 za zdaňovacie obdobie október 2012 si uplatnil nadmerný odpočet vo výške 342,14 Eur za súčasného neoprávneného odpočítania dane z pridanej hodnoty z faktúr od dodávateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o. č. 012012056 zo dňa 23.10.2012 vo výške neoprávnene fakturovanej sumy 340.362,90 Eur s DPH vo výške 68.072,58 Eur, č. 012012057 zo dňa 23.10.2012 na sumu 2.831,00 € a DPH vo výške 566,20 €, čím takto skrátil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2012 vo výške 68.638,78 Eur, čím takto za zdaňovacie obdobia január 2012, február 2012, marec 2012, apríl 2012, máj 2012, jún 2012 a október 2012 neoprávnene ponížil daňovú povinnosť obchodnej spoločnosti T. s.r.o. na dani z pridanej hodnoty za vyššie uvedené zdaňovacie obdobia k dani z pridanej hodnoty, spolu vo výške 611.272,72 Eur a v tejto výške aj skrátil daň z pridanej hodnoty, ktorá tým nebola odvedená do štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Za uvedený skutok mu súd uložil podľa § 276 ods. 4 Tr. zákona účinného do 30.09.2012, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona účinného do 30.09.2012 mu uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu obchodnej spoločnosti vo výmere 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom rozsudku a konaniu, ktoré mu predchádzalo, ako aj prokurátor čo do výroku o treste odňatia slobody a treste zákazu činnosti.

Obžalovaný ním podané odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu dňa 12.01.2023. Namietal, že súd predmetný rozsudok vydal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.11.2022, na ktorom súčasne oboznámil obsah spisu a vykonal listinné dôkazy. Na tomto pojednávaní nebol prítomný jeho obhajca U.. G.. U. C., LL.M., ktorý na neho nebol riadne predvolaný, nebola zachovaná lehota na prípravu a napokon bol z konania aj vopred ospravedlnený. Súd zaslal obhajcovi U.. C. predvolanie na hlavné pojednávanie tesne pred daným hlavným pojednávaním s úložnou lehotou 5 dní. Obhajca si prevzal predvolanie 2 dni pred pojednávaním vytyčeným na stredu 09.11.2022, kedy ešte v ten deň súdu oznámil, že sa dozvedel o termíne a nemá zachovanú lehotu na prípravu a nie je pripravený, pričom svoju neúčast' ospravedlnil tým, že dňa 09.11.2022 má naplánovaný ranný odlet na pobyt do Veľkej Británie. Súd jeho ospravedlnenie a žiadosť neakceptoval, hlavné pojednávanie vykonal v jeho neprítomnosti a napokon na ňom vydal aj rozsudok, ktorým ho uznal za vinného a uložil mu trest. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní bol prítomný on i jeho druhý obhajca U.. S., pretože sa nemohol s U.. C. ako jeho riadnym obhajcom radiť a nemohol predniesť ani záverečnú reč. Súd mal na zaslanie predvolania viac ako jeden mesiac a nemal ho zasielať tesne pred týmto termínom. Súd založil záver o jeho vine na zásadnom tvrdení, že vykonané dokazovanie objektívne preukázalo, že obchodnou spoločnosťou F. s.r.o. predmetné subdodávateľské práce a služby na jednotlivých faktúrach neboli reálne dodané spoločnosti T. s.r.o., ktorej je konateľom a napriek tomu si uplatnil za zdaňovacie obdobia odpočet dane z pridanej hodnoty, čím došlo k skráteniu dane spolu vo výške 611.272,72,- eur ku škode Slovenskej republiky. Má za to, že toto tvrdenie súd v napadnutom rozsudku nepreukázal. Závery súdu sú svojvoľné a nemožno s nimi súhlasiť, čím je napadnutý rozsudok poznačený vadou zmätočnosti a nepreskúmateľnosti. Súd žiadnym dôkazom nepreukázal, že stavebné práce a služby fakturované spoločnosťou F. s.r.o. neboli spoločnosti T. s.r.o. dodané. Takéto svoje tvrdenie nepreukázal žiadnym porovnávaním technických parametrov, vysvetlením alebo analýzou, resp. vykonaním dokazovania položiek predmetných konkrétnych faktúr a na nich uvedených stavebných prác a to ani v porovnaní s realitou na stavbe Y. centrum, ktorej sa týkali a ktorá reálne v W. aj stojí. Tvrdenie súdu nevychádzalo zo žiadneho znaleckého alebo iného odborného vyjadrenia alebo posúdenia inej odborne spôsobilej osoby. Súd nie je stavebný odborník s potrebným vzdelaním a praxou, aby vedel, aké práce sa majú alebo

nemajú vykonať na stavbe, hlavne na stavbe ako polyfunkčná budova Y. centrum, aby bez prirátania odborníka skonštatoval, že fakturované stavebné práce alebo služby neboli vykonané alebo dodané, pretože samo osebe to z dokazovania nevyplývalo. Takýmto stavebným odborníkom bez ďalšieho nie je ani prokuratúra, ani daňový úrad, ani svedkyňa G.. B., ktorá vykonávala daňovú kontrolu. Všetko sú to subjekty, ktoré v stavebníctve nepracujú a stavebné práce nevykonávali a tak bez vyjadrenia odborne spôsobilej osoby nemôžu mať vedomosť, čo konkrétna stavba obnáša. Súd k záveru o vine došiel preto, lebo slepo si osvojil ničím nepodložené podozrenia obžaloby. Dôkazné bremeno nebolo na jeho osobe ako na obžalovanom, nakoľko sa vôbec nemusel brániť, ale na obžalobe, ktorá mala dokázať, že fakturované práce sa nevykonali, čo však obžaloba nedokázala. Tvrdiť a dokazovať je rozdiel. On svoje dôkazné bremeno uniesol, keďže správcovi dane bol súčinný a poskytol mu náležité vysvetlenia a podklady, pričom k jednotlivým protokolom z daňovej kontroly sa náležite vyjadroval. Tieto jeho vyjadrenia boli súčasťou obhajoby pred správcom dane a boli aj súčasťou trestného spisu a ako dôkaz boli vykonané aj na súde, pričom v napadnutom rozsudku nenašli žiadnu odozvu. Súd žiadnu jeho obhajobu nevyhodnotil a z rozsudku nevyplýva, či sa ňou vôbec zaoberal. Na druhej strane, ak súd založil vinu na tom, že jeho obhajoba neobstojí, neprípustne preniesol dôkazné bremeno na jeho osobu. Do práva na spravodlivý proces nepochybne patrí aj zrozumiteľnosť a jasnosť rozsudku. Napadnutý rozsudok uvádza, že sa mal neoprávnené domáhať odpočtu DPH vystavením faktúr za nezrealizované, reálne nadhodnotenú až fiktívne práce. Tieto tvrdenia v napadnutom rozsudku nie sú vysvetlené a nie je zrejmé, či ide o práce nezrealizované, nadhodnotenú alebo fiktívne, keďže to nie je jedno a to isté. Má za to, že odôvodnenie nezrealizovaných, nadhodnotených alebo fiktívnych prác nemôže spočívať v tom, že spoločnosť F. s.r.o. nemala mať personálne alebo materiálne zabezpečenie, keďže aj svedkovia na hlavných pojednávaniach zhodne uviedli, že práce sa v tom čase, ako aj v súčasnosti, realizujú subdodávateľsky prostredníctvom iných subjektov. Ak by aj spoločnosť F. s.r.o. nemala personálne alebo materiálne zabezpečenie na uskutočňovanie fakturovaných prác, je to irelevantné, pretože to neznamena, že tieto práce nemohla vykonať alebo zabezpečiť subdodávateľsky. Dôkazom proti jeho osobe nemôžu byť ani okolnosti na strane spoločnosti F. s.r.o., t.j. ako táto podnikala alebo viedla účtovníctvo, aké mala hospodárske pomery a či bola súčinná správcovi dane a ako svoje postavenie a konanie obhájila. Ak súd tieto spoločnosti nazval tzv. bielymi koňmi, nevedno čo tým myslel a z akého dôkazu vychádzal a ako k takémuto záveru došiel. Zástupcov tejto spoločnosti, bratov P. súd nevyočul a nevykonali ani dostatočné úsilie na to, aby vypočítanie alebo vôbec účasť na hlavnom pojednávaní zabezpečil. Neznáme okolnosti na strane spoločnosti F. s.r.o. boli práve tou neznámou skutočnosťou, ktorú mal súd v zmysle zásady in dubio pro reo ako podstatnú vyhodnotiť výlučne v jeho prospech. Ako hlavný dodávateľ stavby nemohol niesť zodpovednosť za inú ako stavebnú činnosť svojich dodávateľov, nemohol poznať ich pomery, ani to, kde sa nachádzajú, aké materiálne alebo personálne zabezpečenie majú, ak svoju prácu riadne odvedli a táto bola riadne prevzatá. Ani prípadné porušenie živnostenských predpisov automaticky neznamená trestnú zodpovednosť za uskutočnené práce. V ďalšom poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ, pričom konštatoval, že dôkazom proti jeho osobe nemôžu byť ani výsledky daňovej kontroly, ktoré nepostačujú na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti. Z rozsudku je zrejmé, že konajúci súd si závery správcu dane osvojil a týmto prispôbil aj odsudzujúci rozsudok, v ktorom sa vecnými dôkazmi jeho obhajoby nezaoberal. Súd nesprávne vyhodnotil aj svedecké výpovede, kde svedkovia o účasti spoločnosti F. na predmetnej stavbe Y. vypovedali a to P. S. O., ktorý vykonával funkciu technického dozoru, tak, že spomínal spoločnosť bratov P. F., svedka H. O., ktorý mal na starosti preberanie prác a ktorý výslovne uviedol, že za spoločnosť F. chodili na stavbu pravidelne bratia P., firma prevádzkala stavebné práce, murovanie, šalovanie, betónovanie a títo sa pravidelne pohybovali po stavbe, riadili skupinu ľudí a preberali stavebné práce, pričom v jednom prípade sa zúčastnil daňovej kontroly spolu s bratmi P. za firmu F., svedka P. T. ako zástupcu investora stavby, ktorý rovnako spoločnosť F. s.r.o. poznal ako subdodávateľa spoločnosti T. s.r.o., ako aj to, že patrila páňovi F. P. a spomína aj účasť F. P. na kontrolných dňoch stavby, svedkyne G.. P. Y., ktorá bola na stavbe technickým dozorcom, ktorá pripustila, že na stavbe sa mohla stretnúť s osobami F. alebo W. P.. Súd mal pri svojom rozhodovaní brať do úvahy aj ďalšie okolnosti, najmä skutočnosť, že išlo o rozsiahlu stavbu, kde pracovalo niekoľko desiatok pracovníkov rôznych subjektov, ktorí sa navzájom nemuseli poznať, resp. poznať inak ako menami, prezývkami alebo tvármi, pričom súčasne išlo o obdobie pred desiatimi rokmi. Všetky uvedené skutočnosti vyvracajú záver súdu o tom, že malo byť objektívne preukázané, že obchodná spoločnosť F. predmetné fakturované práce a služby spoločnosti T. s.r.o. nedodala a že predmetné faktúry boli výlučne vystavené za účelom zníženia daňovej povinnosti za súčasného neoprávneného odpočítania dane z pridanej hodnoty. Takýto záver z vykonaného dokazovania totiž nevyplýval. Na tomto podklade mal za to, že napadnutý rozsudok neobstojí, je nezákonný, svojvoľný a nepreskúmateľný a jeho vinu vôbec nepreukázal, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť

prvostupňovému súdu na opätovné konanie a rozhodnutie alebo aby sám súd rozhodol tak, že ho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí.

Prokurátor ním podané odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.02.2023. Namietal, že s napadnutým rozsudkom vo vzťahu k výroku o treste sa nestotožňuje, považuje ho za nezákonný z nasledovných dôvodov. Súd sa pri určení výmery a druhu trestu neriadil ustanoveniami Tr. zákona. Obžaloba bola podaná aj pre skutok, ktorý spočíva v neoprávnenom uplatnení odpočítania dane z pridanej hodnoty spoločnosťou T. s.r.o. za zdaňovacie obdobie október 2012, a teda aj pre čiastkový útok pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného, ktorý obžalovaný dokonil dňa 26.11.2012. Súd mal tak ukladať obžalovanému trest podľa Tr. zákona účinného od 01.10.2012, ktorým do Tr. zákona bola zakotvená povinnosť obligatórne ukladať trest zákazu činnosti nad polovicu trestnej sadzby pri spáchaní kvalifikovaných skutkových podstát daňových trestných činov. V tomto prípade obžalovaný H. F. mal spáchať skutok právne kvalifikovaný ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, trest zákazu činnosti mal byť uložený obligatórne nad polovicu trestnej sadzby, ktorá je 5 rokov a 6 mesiacov. S poukazom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove ako odvolací zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci sám rozhodol.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolávatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaniami napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním skutkový stav bol zistený spoľahlivo, o ňom nie sú dôvodné pochybnosti a rozsah vykonaného dokazovania postačuje na rozhodnutie vo veci, žalovaný skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a to tak, ako to uviedol vo výroku tohto rozsudku. Pri ustálení predmetného skutkového a právneho stavu konajúci súd vychádzal z výpovedí samotného obžalovaného H. F. a svedkov U.. D. P., U.. S. E., P. Q. B., P. F., G.. S. C., U.. D. W., P. P. L., zo záverov znaleckého posudku znalca G.. H. F., čiastočne aj z výpovedí svedkov P. T., G.. P. F. a F. I. a z listinných dôkazov, protokolov príslušného Daňového úradu Prešov pobočka Poprad č. 9712402/5/65845/2014 zo dňa 09.01.2014 a č. 9712402/5/512102/2014 zo dňa 24.02.2014 spolu s príslušnými listinami v podobe rozhodnutia Daňového úradu Prešov č. 9712402/57/733824/2014 zo dňa 25.02.2014, súčasťou ktorej boli aj zápisnica o ústnom pojednávaní príslušného daňového orgánu, ktorý rozhodoval o daňovej povinnosti, výške dane v rámci daňovej kontroly vykonanej v súlade so zákonom, dožiadania správy príslušných Daňových úradov Prešov a Trnava, správ bankových spoločností ČSOB, a.s. a Tatrabanka a iných právnych subjektov, príslušných daňových priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty za obdobie január až jún 2012 a za obdobie október 2012, dodávateľských faktúr vyhotovených obchodnou spoločnosťou F., čísel tam uvedených, z výpisov bankových účtov spoločnosti T. s.r.o, príslušných príjmových a výdavkových pokladničných dokladov, z výpisov obchodného registra obchodných spoločností T. s.r.o. a F. s.r.o. majúce súčasne za to, že vo veci nie je potrebné vykonať ďalšie dôkazy v zmysle návrhov obhajcu a obžalovaného. Obžalovaný H. F. priznal, že medzi spoločnosť T. s.r.o a spoločnosťou F. s.r.o prebiehali úhrady za vykonané stavebné práce a iné služby a to, že za spoločnosť F. vystupoval navonok, že preberal aj odovzdával peniaze v hotovosti alebo výberom z účtu spoločnosti F. s.r.o., dokonca priznal, že za spoločnosť F. s.r.o preberal a odovzdával aj účtovné doklady a bránil sa len tým, že podľa neho to bolo bežné konanie pri realizácii jednotlivých stavieb. Na základe vykonaných dôkazov sa konajúci súd oprávnene domnieva, že žalovanému konaniu obžalovaného predchádzalo a súbežne s ním prebiehalo aj konanie, resp. nekonanie iných osôb (vtedajších konateľov obchodnej spoločnosti F. s.r.o), ktorí sa tak stali tzv. bielymi koňmi a medzičlánkom slúžiacim práve na to, aby sa vystavením faktúr za nezrealizované alebo reálne nadhodnotené až fiktívne práce obžalovaný H. F. neoprávnene domohol odpočtu príslušnej dane z pridanej hodnoty. Len týmto spôsobom sa obžalovaný mohol dostať k účtom a finančným prostriedkom obchodnej spoločnosti F. s.r.o., s ktorými, aj podľa výpovedí viacerých svedkov, preukázateľne manipuloval. Svedkovia B., A., W. a I. zhodne potvrdzovali, že to bola práve osoba obžalovaného, ktorá vo vzťahu k nim konala za spoločnosť F. s.r.o a ktorá im vyplácala finančné prostriedky za vyhotovené práce, buď v hotovosti alebo po ich výbere z bankového účtu, hoci na takéto konanie nebola oprávnená. Súd poukazuje na výpoveď svedkyne P. Q. B., ktorá uviedla, že v žalovanom období spoločnosť F. s.r.o. nemala personálne zabezpečenie a ani materiálne zabezpečenie na výkon stavebných prác a na listinné dôkazy v podobe správ príslušných dopravných inšpektorátov, ktoré objektívne svedčili pre to, že obchodná spoločnosť T. s.r.o. a obchodná spoločnosť F. s.r.o. neboli

vlastníkmi ani držiteľmi príslušných nákladných motorových vozidiel s výnimkou osobných motorových vozidiel značky Mercedes Benz, patriacich obchodnej spoločnosti T. s.r.o, ktorými by mohli vykonávať také práce a služby, ktoré boli uvedené v príslušných faktúrach. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že dňa 24.10.2012 došlo k zrušeniu živnostenského oprávnenia pre spoločnosť F. s.r.o., medzi inými aj k oprávneniu živnosti uskutočňovania stavieb a ich zmien pre nesplnenie všeobecnej podmienky prevádzkovania živnosti konateľa spoločnosti F. P.. Vyššie uvedené dôkazy jednotlivo i súhrnne, podľa názoru konajúceho súdu, objektívne preukázali, že predmetné faktúry boli vystavené výlučne za účelom zníženia daňovej povinnosti spoločnosti D + P s.r.o. za súčasného neoprávneného odpočítania dane z pridanej hodnoty.

Odvolačný súd, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu v prvom rade v celom rozsahu poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona účinného do 30.09.2012. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, ktoré bez akýchkoľvek pochybností vyvodzujú záver, že obžalovaný H. F. spáchal skutok jemu kladený za vinu tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či k spáchaniu skutku došlo a ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť predovšetkým na základe výpovede svedkyne P. Q. B., ktorá uviedla, že vykonávala daňovú kontrolu s kolegyňou Q. v obchodnej spoločnosti T. s.r.o. za obdobie január až jún 2012 a október 2012, pričom predmetom kontroly bol dodávateľský subjekt spoločnosť F. s.r.o. a to dodanie služieb na základe faktúr. Chceli vypočítať aj konateľa spoločnosti F. s.r.o., čo sa nepodarilo. Vlastné daňové kontroly boli skončené, pričom bližšie si nepamätá, všetko je uvedené v protokoloch. Cez Sociálnu poisťovňu zisťovali, či spoločnosť F. má zamestnancov a zistili, že nemá, pričom pri kontrole bolo zistené, že dodanie služieb príslušným dodávateľom nebolo preukázané. Následne bola svedkyňa prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, v ktorej uviedla, že pri vykonaní daňovej kontroly zistili u kontrolovaného subjektu viaceré pochybenia a okrem toho aj to, že v kontrolovanom období si uplatnil právo na odpočítanie dane a to celkovo spolu vo výške 68.638,78 eur za obdobie október 2012, kde správca dane v rámci vykonávania kontroly preveroval dodanie prác a tovarov na stavbe Y., avšak preverovanie zo strany príslušného správcu dane bolo negatívne a napriek ústnemu pojednávaní s konateľom kontrolovaného daňového subjektu T. s.r.o. H. F. mal naďalej pochybnosti, či stavebné práce na stavbe Y. W. skutočne vykonala spoločnosť F. s.r.o. Správca vyzval kontrolovaný daňový subjekt k predloženiu konkrétnych dôkazov, ktoré sú vo výzve presne špecifikované, avšak zo strany spoločnosti T. s.r.o. neboli dôkazy v lehote určenej správcom dane predložené, aj napriek poučeniu uvedenom vo výzve. Kontrolovaným subjektom boli dňa 30.12.2013 predložené dodacie listy od spoločnosti D. W. s.r.o. W. na dodávku betónu na základe objednávky od spoločnosti F. s.r.o., ktorú správca dane akceptoval. Na základe preverovania nebol preukázaný dôvod fakturácie vykonaných stavebných prác v mesiaci október 2012 od subdodávateľa F. s.r.o., čím nevznikla na deklarovanom tovare alebo službe daňová povinnosť, na druhej strane nevznikol nárok na odpočítanie dane. Keďže kontrolovaný daňový subjekt T. s.r.o. nepredložil žiadne dôkazy o dodaní služieb stavebných prác firmou F., správca dane na základe vlastného preverovania dospel k jednoznačnému záveru, že spoločnosť F. s.r.o. nedodala služby uvedené na faktúre, spoločnosti F. s.r.o., nevznikla daňová povinnosť a odpočítanie dane v celkovej

výške 68.638,78 eur bolo kontrolovaným subjektom T. s.r.o. uplatnené v rozpore s § 40 ods. 1 zákona v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 224/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty. Správcom dane bol vyrubený rozdiel dane za zdaňovacie obdobie október 2012 vo výške 68.638,79 eur rozhodnutím č. 9712402/5/733824/2014Šva, právoplatným dňa 10.04.2014, avšak k úhrade vyrúbeného rozdielu DPH nedošlo. Správca dane ďalej vykonal daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január až jún 2012, o výsledku ktorej vyhotovil protokol o daňovej kontrole č. 9712402/5/712102/2014 zo dňa 24.02.2014, pričom samotná kontrola začala dňa 26.03.2013 a touto kontrolou bola poverená s kolegyňou G.. O. Q.. Výkonom kontroly správca dane zistil, že kontrolovaný subjekt T. s.r.o. si uplatnil odpočítanie dane na základe dodávateľských faktúr vystavených dodávateľom, spoločnosťou F. s.r.o. za účelom preberania dodania tovarov a služieb uvedených na jednotlivých stavbách. Správca dane cestou dožiadania preveroval tieto skutočnosti, pričom príslušný správca dane Daňový úrad Bratislava zaslal negatívnu odpoveď, že príslušnému správcovi dane sa nepodarilo skontaktovať s konateľom daňového subjektu F. s.r.o. Následne chcel výpoveďou svedka F. P., konateľa obchodnej spoločnosti F. s.r.o., preveriť dodanie prác a tovaru na jednotlivých stavbách, avšak F. P. sa nepodarilo na vykonanie výsluchu svedka zabezpečiť. Správcom dane bola požiadaná Sociálna poisťovňa o poskytnutie údajov, na základe čoho bolo zistené, že spoločnosť F. s.r.o. nie je, ani nebola registrovaná v Sociálnej poisťovni ako zamestnávateľ. Správca dane ďalej vyzval kontrolovaný daňový subjekt na predloženie dôkazov, pričom súčasne bol kontrolovaný daňový subjekt v písomnej výzve poučený o tom, že v prípade nepredloženia všetkých dôkazov nebude preukázané, že služby skutočne vykonala firma F. s.r.o. a z toho dôvodu jej vznikla daňová povinnosť a spoločnosť T. s.r.o. odpočítanie dane z faktúr vystavených spoločnosťou F. s.r.o. nebude uznané. Podľa výsledkov preverovania nebol preukázaný reálny pôvod fakturácie vykonania stavebných prác, kontrolovaný za zdaňovacie obdobie od subdodávateľa F. s.r.o., čím nevznikla pri deklarovanej tovare alebo službe daňová povinnosť a na druhej strane nevznikol nárok na odpočítanie dane. Podľa správcu dane t.j. na základe preverovania bolo zistené, že spoločnosť F. nemá personálne ani materiálne zabezpečenie na výkon stavebných prác, neboli preukázané dôkazy preukazujúce obstarávanie takýchto prác spoločnosťou F. s.r.o. od iných subdodávateľov a preto správca dane má za to, že faktúry boli vystavené za účelom zníženia daňovej povinnosti spoločnosti T. s.r.o. Keďže kontrolovaný subjekt T. s.r.o. nepredložil žiadne dôkazy okrem spomínaných dodacích listov od spoločnosti D. W. W. o dodaní služieb stavebných prác firmou F. s.r.o., správca dane na základe vlastného preverovania dospel k jednoznačnému záveru, že spoločnosť F. s.r.o. nedodala služby uvedené na fakturách, spoločnosť F. s.r.o. nevznikla daňová povinnosť o dani z pridanej hodnoty a odpočítanie dane v celkovej výške 542.633,94 eur bolo kontrolovaným subjektom T. s.r.o. uplatnené v rozpore s § 49 ods. 1 zákona v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Nakoľko správca dane neuznal odpočítanie dane od dodávateľa F. s.r.o., došlo k rozdielu práva na úplne odpočítanie dane za zdaňovacie obdobie január až jún 2012 vo výške 542.633,94 eur. Správcom dane bol vyrubený rozdiel za zdaňovacie obdobie január až jún 2012, avšak k úhrade vyrúbeného rozdielu DPH za jednotlivé zdaňovacie obdobia nedošlo.

Uvedená výpoveď svedkyne G.. B. je podporovaná protokolmi z daňových kontrol, ako aj výpoveďou svedka U.. P., ktorý uviedol, že Daňový úrad Prešov vykonal kontrolu u daňového subjektu za január až jún 2012 a za október 2012, z ktorých boli vyhotovené daňové protokoly.

Uvedené výpovede sú v zhode s výpoveďou svedkyne F., ktorá uviedla, že vykonávala daňové kontroly u daňového subjektu Y. centrum s.r.o. za obdobie 6/2012 a od 7/2012 do 11/2012 a tiež 1 až 2/2012 a 4 až 5/2012. Kontrolou boli zistené, že dodávky od spoločnosti F. s.r.o. neboli alebo nemohli byť reálne dodané spoločnosti T. s.r.o., pričom zistenia podrobne uvádzali v protokole z kontroly. Spoločnosť F. s.r.o. bola kontrolórmí kontaktovaná, pričom na výzvu daňového úradu nevedela ničím preukázať, že stavebné práce pre spoločnosť T. s.r.o. vykonala, resp. ich reálne dodala. V daňovom konaní bol vypočutý svedok F. P., konateľ spoločnosti F. s.r.o., ktorý uviedol, že nedisponuje žiadnymi dokladmi, lebo údajne všetky doklady za celú existenciu spoločnosti mu zhoreli v aute, vrátane notebookov a záloh. Ďalej uviedol, že v uvedenom vozidle mal kompletne účtovníctvo spoločnosti. Účtovníctvo nevedel rekonštruovať, lebo nemal k dispozícii žiadne účtovné doklady ani v elektronickej forme. Na otázku, aké stavebné práce alebo dodávky boli jeho spoločnosťou vykonané, svedok P. uviedol, že k prácam sa nevie vyjadriť bez účtovníctva, taktiež sa nevie vyjadriť k jednotlivým faktúram, nepamätá si vykonané práce. Z uvedených zistení bolo vyhodnotené, že F. P. nevedel nijakým hodnoverným spôsobom preukázať dodanie služieb deklarovanych v uvedených faktúrach. Po vykonaní znaleckého dokazovania bolo zistené, že stavba bola skutočne nadhodnotená, kde bolo zistené, že spoločnosti T. s.r.o. a O. s.r.o. vyfakturoval na uvedenú stavbu celkom dodania vo výške 11.294.139,15 eur s DPH a posudkom bolo preukázané,

že najpravdepodobnejší odhad vykonaných a dodaných stavebných prác a materiálu je vo výške 4.600.507,53 eur za obdobie od mája 2010 do decembra 2012. Dokazovaním bolo zistené, že na stavbu boli reálne dodávané služby a tovar, ale nie od dodávateľa F. s.r.o. a rozhodne nie v takom rozsahu, ako to bolo deklarované na faktúrach. Z uvedeného zistenia boli spochybnené dodania spoločnosťou F. s.r.o., ako aj O. s.r.o. K spoločnosti T. s.r.o. uvádza, že tá bola nimi preverovaná formou dožiadania, ako konateľ bol kontaktovaný H. F. a on uviedol, že sporné faktúry sú riadne v spoločnosti zaúčtované a daň bola odvedená. Ďalej uviedol, že jeho spoločnosť nemá technické prostriedky a vybavenie, preto objednal spoločnosť F. na vykonanie stavebných prác, ktorá aj stavebné práce skutočne vykonala, avšak uvedené dodania vedel preukázať len subdodávateľskou faktúrou a následne zo zistených skutočností bolo konštatované, že daňové subjekty nevedeli hodnoverne preukázať reálnosť dodaných služieb a materiálu.

Uvedené výpovede sú podporované výpoveďou svedka C., ktorý uviedol, že vykonával kontrolu za obdobia 6/2012, od 7 do 11/2012, 1 až 2/2012 a 4 až 5/2012, pričom kontrolou boli zistené, že dodávky od spoločnosti F. neboli alebo nemohli byť reálne dodané spoločnosti T. s.r.o. Podrobnosti sú uvedené v protokole o kontrole. Svedok F. P., konateľ F. s.r.o. uviedol, že nedisponuje žiadnymi dokladmi, lebo za celú existenciu spoločnosti mu zhoreli v aute vrátane notebookov a záloh a účtovníctvo nevedel rekonštruovať. Svedok sa nevedel vyjadriť k jednotlivým faktúram a nepamätal si vykonané práce a nevedel hodnoverne preukázať žiadnym spôsobom dodanie služieb deklarované v uvedených faktúrach. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že stavba Y. centrum bola nadhodnotená, pričom spoločnosti T. s.r.o. a O. s.r.o. vyfakturovali na uvedenú stavbu dodania vo výške 11.294.139,15 eur s DPH a posudkom bolo zistené, že najpravdepodobnejší odhad vykonaných dodaných stavebných prác a materiálu bol vo výške 4.600.507,53 eur za obdobie máj 2010 až december 2012.

Zároveň svedok B. uviedol, že na stavbe Y. centrum spolupracoval ako živnostník a vykonával železiarske a armovacie práce pre spoločnosť F., za ktorú jednal obžalovaný, pričom osoby F. P. a W. P. nepozná.

Rovnako svedok I. uviedol, že jeho spoločnosť I. s.r.o. spolupracovala so spoločnosťou F. s.r.o. na stavbe Y. v W. a predmetom spolupráce bola preprava debniaceho materiálu Doka na stavbu aj zo stavby ťahačmi a návesmi, pričom spoločnosť F. s.r.o. zastupoval H. F. st., s uvedenou osobou jednal, on objednával tovar a podpisoval všetky dokumenty.

Taktiež svedok A. uviedol, že vykonával tesárske a betonárske práce pre spoločnosť F., s ktorou mal zmluvu na stavbu Y. centrum, hoci všetko zabezpečoval obžalovaný, ktorý za spoločnosť F. aj vystupoval, pričom za práce vyhotovil faktúry, ktoré predkladal obžalovanému a po ich odsúhlasení boli uhrádzané sčasti v hotovosti a sčasti na účet.

Z výpovede svedka F. vyplýva, že sa stal konateľom spoločnosti T. s.r.o., kedy sa táto spoločnosť zlúčila so spoločnosťou I. s.r.o., ako aj bol konateľom spoločnosti H. X. s.r.o., ktorá sa tiež zlúčila so spoločnosťou I. s.r.o., pričom zlúčenie sa uskutočnilo dňa 28.04.2016 na Notárskom úrade U. F. O. Konateľom sa stal z dôvodu, aby si prílepil k dôchodku, s tým, že bude robiť so synom T. F. stavebnú a klampiarsku prácu. Dopadlo to tak, že kdekoľvek sa angažoval o pracovnú ponuku, automaticky boli vylúčení zo všetkých súťaží, nakoľko firma T. s.r.o. mala veľmi zlé renomé. Z uvedeného dôvodu sa tejto spoločnosti zbavil. Zlúčenie spoločností mu navrhol pán P. Q., ktorý ho oslovil začiatkom roka 2015 na Úrade práce v Bratislave, kde sa bol pozrieť zo zvedavosti. Konateľom obchodnej spoločnosti sa stal tak, že sa stretával so známym Q. O., ktorý zháňal ľudí, na ktorých sa dajú napísať firmy, bielych koňov. On súhlasil pod podmienkou, že s touto firmou chce naozaj podnikáť a chcel pomôcť svojmu synovi a sebe prílepiť k dôchodku. Za prepis firmy na seba nemal nič sľúbené a ani nič nedostal. Pán O., ktorý už zomrel, mu sprostredkoval stretnutie s nejakým pánom, ktorého meno nevie uviesť v W., kde mu ten pán povedal, že vie zohnať firmu, ktorá by zodpovedala jeho požiadavkám a že všetko vybaví, potom išiel na nejaké stretnutie, kde podpisoval nejaké papiere buď v F. alebo vo X., bolo to u nejakého notára, nevie u ktorého, po podpise dostal nejaký šanón, do ktorého vložil aj listiny, ktoré podpísal, pričom vôbec neoveroval, aké listiny už v šanóne sú. Potom sa stretol ešte náhodne v mestskej doprave s tým pánom z W., kde mu povedal, že má problém s firmou a nemôže zohnať žiadnu zákazku, pričom ten pán povedal, že sa na to pozrie a dostal nejaký tenký obal, mäkké dosky, kde boli nejaké listiny, avšak znova nepreveril, o aké ide. Originály listín, ktoré podpísal on v W., vložil do týchto dosiek. Začiatkom januára 2016 bol oboznámený nejakým vyšetrovateľom z F., že bude vypočutý ohľadom všetkých tých

faktov a vtedy si uvedomil, že zrejme sa stal bielym koňom alebo obeťou nejakého podvodníka. Od podpísania listín tých pánov už nevidel, avšak mal telefonát, kde nejaký muž z neznámeho čísla mu povedal jednou vetou „dávaj si pozor, čo budeš hovoriť, aby si nedostal po papuli“ a zavesil. Pred vznikom funkcie konateľa obchodnej spoločnosti T. s.r.o. nebol oboznámený s ekonomickou situáciou obchodnej spoločnosti, záväzkami a pohľadávkami, len ten pán mu povedal, že sa mu prestalo dariť, nehovoril nič o tom, žeby firma mala nejaké záväzky alebo podlžnosti, nebol oboznámený s jej ekonomickou situáciou. Svedok P. Q. uviedol k osobe F. F., že pozná jedného bezdomovca, ktorý myslí, že sa volá F., ale nevie to isto, ktorý sa zdržuje v T. A. Q. pri F., firma T. s.r.o. X. mu nič nehovorí, vie o tom, že sa stal konateľom nejakej spoločnosti U., za čo dostal 100,- eur a je si vedomý, že niečo podpísal.

Vzhľadom na uvedené nemal krajský súd pochybnosti o vine obžalovaného, ktorá je preukazaná najmä výpoveďou svedkyne P. B., svedka U. P., svedka C. a svedkyne F., ktorí vykonávali daňové kontroly jednotlivých subjektov T. s.r.o., F. s.r.o. a Y. centrum s.r.o., pričom ich výpovede sú podporované protokolmi z vykonaných daňových kontrol. Svedkovia B., I., A. potvrdili, že za spoločnosť F. s.r.o. vo vzťahu k nim konal obžalovaný, pričom svedkov W. a F. P. sa nepodarilo v danom konaní vypočuť, keďže títo v prípravnom konaní odmietli vypovedať a nebol dôvodný predpoklad, že budú vypovedať na hlavnom pojednávaní. Z výpovede svedkov Q. a najmä F. vyplýva, že svedok F. túto spoločnosť T. s.r.o. nadobudol ako tzv. biely kôň, i keď tvrdil, že s touto spoločnosťou chcel podnikáť, avšak sám si bol vedomý, že bude vystupovať v postavení bieleho koňa. Zároveň z výpovede svedkov F. a C. vyplýva, že pri preverovaní spoločnosti F. pri vykonávaní daňovej kontroly komunikovali s jej konateľom F. P., avšak tento deklaroval, že nedisponuje žiadnymi dokladmi, lebo údajne mu všetky doklady za celú existenciu spoločnosti zhoreli v aute, vrátane notebookov a záloh, ako aj kompletného účtovníctva, ktoré nevedel rekonštruovať, lebo nemal doklad ani v elektronickej forme, ani účtovný. V danom prípade je potrebné poukázať na typické znaky daňových trestných činov, ktoré spočívajú v skutočnosti, že v prípade, ak dochádza k preverovaniu jednotlivých platieb pri daňových trestných činoch na základe vystavených faktúr, dochádza k údajnej strate, krádeži, prípadne k zničeniu účtovníctva spoločností a následnému prepisu jednotlivých spoločností na tzv. bielych koňov, teda osoby, ktoré za finančnú odmenu prevezmú danú spoločnosť na seba, neuvedomujúc si dôsledky svojho konania, pričom ide väčšinou o jedincov zo sociálne slabšieho prostredia.

Na základe uvedeného aj krajský súd dospel k záveru, že súhrn uvedených dôkazov preukazuje vinu obžalovaného H. F. a tvorí logický a ničím nenarušený celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného. Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný tým, že vo veľkom rozsahu skrátil daň, naplnil tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu žalovaného zločinu. Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaného zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, preto obžalovanému za použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, pričom zároveň uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu obchodnej spoločnosti vo výmere 5 rokov. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že nepostupoval prvostupňový súd správne, ak obžalovanému ukladal trest odňatia slobody a zároveň trest zákazu činnosti podľa Tr. zákona účinného do 30.09.2012. Krajský súd sa stotožnil s názorom prokurátora uvedenom v ním podanom odvolaní, že posledné zdaňovacie obdobie, za ktoré si obžalovaný uplatnil nadmerný odpočet DPH, bol október 2012 a to v daňovom priznaní obchodnej spoločnosti T. s.r.o. k dani z pridanej hodnoty podanom dňa 26.11.2012, preto okresný súd mal správne ukladať obžalovanému trest podľa Tr. zákona platného a účinného v čase dokonania tohto trestného činu, t.j. v čase posledného čiastkového útoku a teda podľa Tr. zákona platného a účinného od 01.10.2012. Uvedený Trestný zákon v § 61 ods. 5 zároveň obligatórne uložil povinnosť ukladať obžalovanému v prípade trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 2, 3 alebo 4 Tr. zákona trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby, ktorá je v zmysle § 61 ods. 2 Tr. zákona 1 až 10 rokov, teda trest zákazu činnosti nad 5 rokov a 6 mesiacov. Zároveň okresný súd opomenul obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, keď z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento síce bol v minulosti súdne trestaný, avšak ide o odsúdenia staršieho dáta z rokov 1993 a 1997, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a z toho v jednom prípade ide o rozhodnutie cudzozemského súdu. Vzhľadom na uvedené pochybenie krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, obžalovaného uznal za vinného podľa Tr. zákona účinného v čase dokonania skutku a uložil mu trest odňatia slobody s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2 a 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 5 rokov, pre ktorého

výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, vzhľadom na to, že obžalovaný v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Krajský súd pri ukladaní trestu, rovnako ako súd prvého stupňa, zohľadnil dlhší časový odstup od dokonania skutku, keď k predmetnému konaniu obžalovaného malo dôjsť pred vyše desiatimi rokmi v období roka 2012, pričom uznesenie o začatí trestného stíhania bolo vydané dňa 16.02.2015, resp. 15.07.2015, obvinenie bolo H. F. vznesené dňa 20.12.2018 a obžaloba na jeho osobu bola podaná dňa 30.11.2021, čo súd v súhrne vyhodnotil ako okolnosť prípadu odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Zároveň súd obžalovanému uložil podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona účinného od 01.10.2012 trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu obchodnej spoločnosti vo výmere 6 rokov, teda nad hornú polovicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je 5 rokov a 6 mesiacov tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 61 ods. 5 Tr. zákona. Pri určení druhu trestu a jeho výmery odvolací súd zhodnotil všetky okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného, pričom takto uložený trest považoval za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti, ktorý zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatela, s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že predmetný rozsudok bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.11.2022, na ktorom nebol prítomný jeho obhajca U. C., ktorý naň nebol riadne predvolaný a nebola zachovaná lehota na jeho prípravu, krajský súd udáva, že v zmysle § 247 ods. 1 Tr. zákona je potrebné lehotu na hlavné pojednávanie v trvaní 5 pracovných dní u obžalovaného, obhajcu a prokurátora zachovať len na tzv. prvé hlavné pojednávanie v prejednávanej trestnej veci. Zároveň nedošlo ani k porušeniu práva na obhajobu, pretože obžalovaný bol na uvedenom hlavnom pojednávaní zastúpený druhým obhajcom a to P. H. S., F..

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného poukazujúcim na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj na skutočnosť, že svedkovia vo veci nie sú stavebnými odborníkmi, aby vedeli, aké práce majú alebo nemajú na stavbe byť vykonané, krajský súd udáva, že s uvedenými skutočnosťami sa vysporiadal v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia a pričom v danom prípade vzhľadom na to, že išlo o daňový trestný čin, vychádzal z výpovedí svedkov, zamestnancov daňového úradu a protokolov o vykonaných daňových kontrolách.

Aj keď sa súd stotožňuje s odvolacou námietkou obžalovaného, že okolnosti na strane spoločnosti F. s.r.o. nemôžu byť dôkazom o jeho vine, je potrebné konštatovať, že z výpovedí svedkov B., I. a A. vyplýva, že za túto spoločnosť vo vzťahu k ním konal a vystupoval obžalovaný a zároveň boli preverované faktúry a podklady, účtovníctva a písomnosti tak vo vzťahu k spoločnosti F. s.r.o., ako aj vo vzťahu k spoločnosti obžalovaného T. s.r.o.

Ani skutočnosť, že niektorí zo svedkov uviedli, že bratov P., resp. niektorého z nich na stavbe spoločnosti Y. centrum stretávali, resp. videli, neznamená, že spoločnosť F. s.r.o. faktúrované práce vykonala, resp. ich dodala, pričom je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že niektorí svedkovia popreli, aby tieto osoby poznali pri svojich výpovediach v prípravnom konaní a následne si na uvedené osoby spomenuli až na hlavnom pojednávaní.

Vo vzťahu k uvedenému je potrebné poukázať aj na výpovede svedkov F. a C. o tom, že samotná stavba Y. centrum mala byť nadhodnotená, čo vyplynulo zo záverov znaleckého posudku, pričom bolo zistené, že spoločnosti T. s.r.o a O. s.r.o. vyfakturovali na uvedenú stavbu dodania vo výške 11.290.439,15 eur s DPH, avšak posudkom bolo preukázané, že odhad vykonaných dodaných stavebných prác a materiálu je vo výške 4.600.507,53 eur za obdobie máj 2010 až december 2012.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že nie je zrejmé, či práce mali byť nezrealizované, nadhodnotené alebo fiktívne, krajský súd udáva, že vzhľadom na značné množstvo faktúr, ktorých obsahom je súpis viacerých prác, nebolo zrejmé, či ide o práce nezrealizované, nadhodnotené alebo fiktívne, avšak z vykonaného dokazovania je zrejmé, že tieto práce a materiály boli fakturované v rozpore so skutočnosťou.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že v danom prípade nebol do konania pribratý znalec alebo iná odborne spôsobilá osoba, ktorá by posúdila, aké práce majú alebo nemajú byť vykonané na stavbe a posúdila, či stavebné práce alebo služby boli vykonané alebo dodané alebo nie, krajský súd udáva, že vzhľadom na výpovede svedkov F., C. a najmä G.. B., ako aj na protokoly z vykonaných daňových kontrol a ďalšie listinné dôkazy nebolo potrebné na uvedené pribrať znalca.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd odvolanie prokurátora vyhodnotil ako dôvodné, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.